

## Imensitatea unei clipe

Bogdan Boitan

---

Imensitatea unei clipe

(dedicată Parintelui Vasile Marinescu - Curtea de Argeș)

E ceasul ruginit de-atâta vreme,  
Și-a scuturat secundele-n risipă,  
Tu nu auzi cum încordarea-i geme,  
Vânând eternitatea dintr-o clipă?

Îmi pare ora asta mai buimacă,  
De parcă s-a trezit în miez de noapte,  
Imensitatea clipei mă îmbată,  
Și încă n-am răbdat-o nici jumate.

N-aș fi crezut că-n goana unei stele  
Încapă-atât de multă insomnie,  
Ce frig năpraznic arde în prăsele,  
Să mă coboare-n iad și să mă-nvie.

Vrei să mă smulg din osatura lumii,  
Din rădăcina bolii să mă rup?  
Născut din nou din pânțelele mumii,  
Spre care alte zări să mai apuc?

Plămânii himei se topesc în jar,  
În sânge clocotește tot năduful,  
Din pieptul meu icnesc ca un barbar,  
Dar ochii mei privesc senini, văzduhul.

@BFB